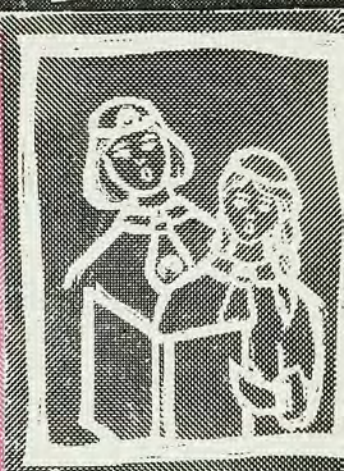

ГОТУЙСЬ

„ГОТУЙСЬ”

Журнал пластового новацтва
“NOTUJS” — MAGAZINE
for Ukrainian Children

Видає Головна Пластова Булава

Редагує Колегія:

пл. сен. Леся Храплива,
ст. пл. Світляна Луцька,
ст. пл. Іриней Юрчук
Адреса Редакції:

LESIA SHRAPLYWA

158 East 7th St., Apt. 3A
New York 10009, New York
Адмініструє

Крайова Пластова Старшина
на ЗДА.

Адреса Адміністрації:

“P L A S T” Inc.
New York 10003, N. Y.
140-142 Second Avenue

Обкладинка роботи

Оксани Борис

ЗМІСТ:

Леся Українка:

Вишеньки 1

Дідусь Цуприк:

Виправа в ліс до ведмеда 2

Наш веселий вогник (Мовко) 4

В країні кенгуру 6

Ростик і Костик 12

Братчик Денис:

Новацький ляльковий театр 16

Річна передплата в ЗДА — \$ 2.50, в Канаді — \$ 2.75. Новачки та новачки складають її на руки виховників, самітники та неноваки пересилають просто до Адміністрації. Ціна одного числа 25 центів в ЗДА, 30 центів в Канаді.

„ГОТУЙСЬ” ДЯКУЄ ЗА ДАТКИ НА ФОНД:

Ані, Сяні й Андрійкові Мостовичам, за даток \$ 2.50, Пластові із Сент Кетринс, Канада, за збірний даток \$ 23.50, Вуйкові Смокові за \$ 2.50. Так Вуйко Смок передплатив „Готуйсь” для Духовної Семінарії в Римі, де українські хлопці пригтовляються вже змалку, щоб колись стати священиками.

Далі „Готуйсь” дякує: Наталці Турченко з Філяделфії за даток 5 доларів, новачкам із Сиракюз, Америка за 5 доларів. Новачки зібрали ці гроші при нагоді Свята 22 січня.

Новак Юрко Зелінський, росвий рол „Ведмедики” у Балтімоу прислав 1.00 доляр. „Готуйсь” щиро дякує всім!

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 2 (93)

Лютий

1964

Леся Українка

ВИШЕНЬКИ

Дівчаточко й хлоп'яточко
Під деревцем скачуть,
Простягають рученята
Та мало не плачуть.

Раді б вишню з'їсти,
Та високо лізти,
Ой раді б зірвати,
Та годі дістати!

„Ой вишеньки-черешеньки
Червоної, спілі,
Чого ж бо ви так високо
Виросли на гіллі?“

Поблискують черешеньки
В листі зелененькім.
Черешеньки ваблять очі
Діточкам маленьким:

„Ой того ми так високо
Виросли на гіллі, —
Якби зросли низенько,
Чи тож би доспіли?“

Цей віршик написала наша найбільша поетка й письменниця, Леся Українка. Вона писала не лиш для дорослих, але і для дітей. Минулого року всі українці вшановували н'ятдесятиліття її смерті, великими врозистостями та концертами. В Америці, в місті Клівленді, стоїть презарний пам'ятник Лесі Українці, що його вирізьбив наш славний різьбар Михайло Черешньовський. Ось тут багите світлину цього пам'ятника.

Дідусь Цуприк

ВИПРАВА В ГЛИБОКИЙ ЛІС ДО БУРОГО ВЕДМЕДЯ

(Спомин з оселі „Україна”, 70 миль на північ від Монтреалу, Канада)

Я сам перебував зиму на оселі „Україна”. Одного дня під кінець березня я встав рано-ранесенько, бо заповідався гарний день. А були зі мною пес-єовк Рубер та два коти Гацуньо і Дацуньо. Вони якраз протягались після доброго сну і всі три пробігли до мене,

Мал. Віра Юрчук

щоб дати їм сніданок. Чайник закипів, я напився чаю, а псові та котам дав теплого молока з хлібом. По сніданню я взяв рушницю і вибрався в далекий ліс за озером, а пес і оба коти зі мною, бо коти звикли ходити разом до лісу. Осінню, ще минулого року я завважив, що за Чорним озером ведмідь робив собі буди на зиму, а тепер я хотів перевірити, чи він ще спить, чи може вже буди завалив. Бо якщо завалив, то буде скоро весна. День був ясний, а мороз сильний, сніг твердий і можна було по ньому ходити. Дорога була далека, але пес гуляв весело і біг попереду, а коти обережно скрадалися боками між корчами. Около полудня ми прийшли до того місця, де ведмідь мав свою буди. Я підійшов ближче і завважив, що ледве помітна мряка стояла над буди ведмеда. Я зараз зміркував, що ведмідь спить у буді, бо він віддихає і в мороз видно якби прозору пару у повітрі над буди. Мій пес занюхав звірину і кинувся просто на буди. Буди не була міцна, бо тільки зверху присипана снігом, тож сніг під собакою завалився і він впав до середини.

В тій хвилині я почув сильний рев ведмеда аж відгук понісся по лісі, а мої оба коти в одну мить вже були на вершку сосни, під якою я стояв. По хвилині я почув скавуління моєї собаки дивним голосом і подумав: пропав мій

вовк Рубер. Аж тут нараз вискочив мій вовк з буди ведмеда і погнався, як несамолюбивий в сторону озера. За добру хвилину я почув тріскіт ломаного галуззя в буді і з-поміж гілляк висунувся ведмідь та станув на двох задніх лапах. Я думав, що він мене побачив, бо ведмідь тільки до людини підходить на двох ногах, а від собак борониться на чотирьох.

Рушницю я мав набиту кулями і взяв його груди „на мушку”. Однак ведмідь був дуже заспаний і протирав очі передною лапою, як мала дитина. Він позіхнув так голосно, що оба коти на вершку сосни аж зам’явкотіли. Ведмідь звернув очі на вершок сосни і тоді я завважив, що він мене не бачить, тим більше, що я стояв непорушно за грубою сосною.

Тоді я подумав, що ніяково до нього стріляти, коли він такий бідняга заспаний, як дитина. Я стояв далі без руху, а ведмідь по довгій хвилині пчихнув два рази й завернув до буди, щоб дальше спати, бо ще не прийшов час валити буди. Я вчекав ще якийсь час і тихо вибрався з-під сосни на дорогу до оселі. Не минуло пів години, як мій Гацуньо, а потім Дацуньо дігнали мене і ми вже в трійку верталися до хати. По дорозі можна було добре видіти сліди, куди мій пес-вовк втікав і ці сліди завели нас під нашу „білу” хату на оселі. Коли ми надійшли, мій пес висунувся

з-під хати й дуже соромився за своє боягузтво, підповз на животі до моїх ніг, а коти зразу напали на нього. Я одначе його погладив, відсунув котів і сказав, що кожному може таке притра-

питись. І видно, що він це зрозумів, бо почав гуляти та скакати по подвір'ї. Так закінчилася наша виправа до буди ведмедя, а весна справді почалася пізно, бо щойно в половині травня.

Новазки й новаки дуже люблять веселі вогники і завжди нетерпеливо їх дождають. Але всі добре знають, що веселий вогник не буде веселий, коли його не підготувати, та не буде там нічого такого, з чого можна справді добре поспіятись. Дуже гасто новацтво само видумає щось таке дотепне, і тоді вогник справді гарний. А буває й таке, що нікому не приходить до голови ніяка цікава думка, і тоді веселий вогник сумний і нудний. Та цьому можна зарадити, коли новацтво має вже заздалегідь приготовані віршики чи сценки - сміховинки (їх називають гасто „скегами“, але це дуже слово). Тому „Готуйсь“ буде містити в кожному числі щось таке, з чого можна б вжити на веселому вогнику чи на веселому везорі в домівці.

М О В К О

(Сценка-сміховинка)

Ліля: (Виходить до вогника із „песиком“ на ремінці. „Песик“ це теж новачка, що йде на руках і ногах та має причіплений хвостик і довгі вуха).

Ляля: (Надходить з другого боку) Готуйсь, Лілю! Це твій песик? Я ще його в тебе не бачила!

Ліля: Готуйсь, Лялю! Так, мій власний! Мама подарувала мені його на іменини!

Ляля: (Гладить „песика“) О, це дуже гарний песьо! Такі розумні має очі! А як він називається?

Ліля: Мовко.

Ляля: Як прошу, Бровко?

Ліля: Ні, Мовко. Це походить від слова „мова“.

Ляля: Як то? Хіба ж він вміє говорити?

Ліля: Ні, говорити не вміє, тільки дуже гавкає, коли хто мішає чужі слова до української мови. Мама казала, що я так часто вживаю англійських слів, що мені треба аж такого пса, щоб стеріг мене на кожному кроці.

Ляля: (Обережно відступає кіль-

ка кроків від „пса“) Ааа, це дуже цікаво! Але може ти проведеш мене? Я дуже спішуся до „штору“ щоб купити „пштейто чіпсів“.

Мовко: (Двічі гавкає).

Ляля: ... То значить, я хотіла сказати, що спішу до крамниці купити картопляних платків.

Ліля: Добре, це мені теж по до розі. Я теж спішуся, бо хочу купити „тікета“ до „мувіз“.

Мовко: (Гавкає люто).

Ліля: ... Я хотіла сказати: квиток до кіна!

Мовко: (Виє протяжно).

Ляля: Чого ж він тепер виє?

Ліля: (Трошки засоромлена). Правду кажучи, я не знаю. Хіба тому, що мені ще треба написати задачу до української школи, а якщо піду до кіна, то не стане часу написати. Ні, хіба вже таки сьогодні не піду!

Мовко: (Махає хвостом, ласиться до неї).

Ліля: Красний песик, красний! Я піду додому, бо й так мама сьогодні розморожує „айсбаксу“, треба їй допомогти!

Мовко: (Гавкає грізно).

Ліля: Що, ти знов? Ну а якже мені сказати? Хіба є на це українське слово?

Ляля: Моя мама каже „холодільник“. Мама розказувала, що мала теж такий удома, в Бориславі.

Мовко: (Лиже її руку).

Ляля: І ще каже мама, що нема такого чужого слова, що його не можна б сказати по-українськи!

Мовко: (Стає на дві лапки, махає з признанням головою).

Ліля: Та нам і так треба поспішати, бо ось дощ починає падати, а я тільки у „снікерсах“!

Мовко: (Гарчить).

Ліля: (Швидко) В полотнянках, в полотнянках, так сестричка їх називала! Ходім, ходім! (Идуть побравшись за руки та співають): Дейві, Дейві Кракет...

Мовко: (Кидається на них з гавкотом, гониться за Лялею довкруги Лілі і так обмотує її кругом своїм ремінцем що збиває з ніг).

Ляля і Ліля: Рятуйте, ой, рятуйте! Мовко зовсім сказився! Рятунку! Ми вже ніколи не будемо співати по-чужому! (Втікають, Мовко женеться, гавкаючи, за ними).

Мал. К. Клюфас

ALLA MARCIA. CON ANIMO.

СЛОВА: Я. БОЛЮХ

МУЗ.: КРАТКА

В КРАЇНІ КЕНЖУРУ

В КРАЇНІ КЕН-ЖУ-РУ, В КРАЇНІ КО-А-МА ВЕР, У ВІЛЬНІМ
 СВІТІ МИ СВО-БІДНО ВІІ ЖИВЕМ, І СОНЦЕ ТРІ-Є НАС І ДОЦИМ
 ПОЛІВА, ПІД РЕГІТ КУКА-БАР ПЛИВЕ О-ТУТ ЖИТТЯ
 НА ЧУ-ЖИ-НІ МИ ЖИ-ВЕМ, У-ЧИМО-СА І РОСТЕМ, ЛЮБИМО ПРИРО-ДУ Й СВІТ,
 ЧАР МАНДРІВ-КИ НАС МАНІТЬ ПЛАСТ ГАРТУЄ НАС, ЗОВЕ, ЖИТТЯ НАШЕ

В НІМ ЦВІТЕ, ГАРНО ЖИТИ У ГУРТІ, В НАШІЙ ПЛАСТОВІЙ СІМ'І.
 ДРУЖА МАТОВИНА
 КІНЦЕВОГО РЕФРЕНА

ХОЧ СОНЦЕ ГРІЄ НАС, УОЧ ДОЩИК ТО-ЛІ-БА, НАМ НАША
 ВІТЧИНА, НАМ НАША ВІТЧИНА, НАМ НАША УКРАЇНА РІАНА Й ДО-РБ-ГА

Це пісня, що її співали українські пластуни в Австралії на своїй „пластовій ревії”. Про звірів, що тут їх згадують, Ви певно зували. Кенгуру цікавий тим, що має на зеревці шкіряний мішок і там носить своїх малят. Коала — це ведмедик, що лазить по деревах, дуже смішний і не більший за Вашого ведмедика-забавку. Кукабара — це птиця, що видає голос подібний до сміху.

Рефрен: (Строфка, що її повторюємо після кожної іншої строфки).

В країні кенгуру, в країні коала-
 [бер,
 У вільнім світі всі вільно ми
 [живем,
 І сонце гріє нас і дощик полива,
 Під регіт кукубар пливе отут
 [життя.

На чужині ми живем, 12
 Учимся і ростем,
 Любимо природу й світ,
 Чар мандрівки нас манить,
 Пласт гуртує нас, зове,
 Життя наше в нім цвіте,
 Гарно жити у гурті,
 В нашій пластовій сім'ї.

Рефрен . . .

В Пласті ростуть новаки,
 Юначки і юнаки,
 Як служити Україні,
 Тут вчимося пильно ми.
 А настане слухний час,
 І Вкраїна візве нас,
 Станем дружньо до борби,
 Українські пластуни.

Рефрен...

Ми повернем з чужини,
І на вольній землі
Знову злопотить наш стяг
В рідних селах і містах.
Гордо понесем знам'я,
Славне пластове ім'я,
Там при ватрі сядем ми, —
Українські пластуни.

Кінцевий рефрен:

В країні кенгуру, в країні коалья-
[бер
У вільнім світі ми свобідно всі
[живем,
Хоч сонце гріє нас, хоч дощик
[полива,
Нам наша Вітчизна, нам наша
[Вітчизна
Нам наша Україна рідна
[ї дорога!

Пластовий виступ-ревія „В країні кенгуру”. Не важко вгадати, що влаштували його наші пластуни в Австралії, бо там саме живуть звірі — кенгуру. На світлинах:

- 1) Зустріч пластунів з „кенгурами” та „ведмедиком коалья”.
- 2) Танок квітів.
- 3) Кінцева сцена.

„ГОТУЙСЬ” ДЯКУЄ ЗА СВЯТОЧНІ БАЖАННЯ

Як кожного року, так і тепер „Готуйсь” дістав багато привітів з нагоди Різдва Христового та щиро зрадів ними. Тому пересилає сердечну подяку всім тим, хто писав та підписував:

„Дорогому „Готуйсеві” і всьому Новацтву бажає Гніздо Новачок „Пташата” з Монтреалу (Канада) Веселих Свят і Щасливого Нового Року! Христос Раждається!” Гніздова, пластун сеньйор **М. Стрілецька**, сестрички: пластунка розвідчиця **Л. Мандрик**, пластунка розвідчиця **Галя Бродович**.

„Веселих Свят нашому журналові „Готуйсь” та усім тим, хто видає й редагує найцікавіший для нас журнал — Рій „Лисиків” із **Гамільтону**, Канада: братчики **Роман і Тарас**, новаки: **Орест Гулька**, **Тарас Бучок**, **Ігор Микитчук**, **Тарас Цимбалістий**, **Богдан Музика**, **Михась Гандзюк**, **Володимир Козак**, **Орест Максим**.

„23 Гніздо новаків „Гірські звірята” із **Боффала**, Америка, ба-

жає Вам Веселих Свят і Щасливого Нового Року!” Братчики: гніздовий **Ярослав Пришляк**, **Ярко Сайкевич**, **Андрій Якубовський**, **Ю. Кронь**, новаки: **Андрійко Стецьків**, **Зенко Кобрин**, **Ромчик Лоза**, **Юрко Лисенко**, **Вова Гайдар**, **Адьо Цьолко**, **Василь Дусанівський**, **Ігор Перейма**, **Мирон Салдит**, **Степан Головатий**, **Василь Яремко**, **Володимир Поліщук**, **Ігор Білоголовський**, **Данило Криницький**, **Орест Декала**, **Петрусь Венгер**, **Гого Шишка**, **Олег Чмола**, **Миросьо Коссовський**.

Рій новачок „Незабудьки” і Рій новаків „Ведмедики” в **Лорейні** (Америка) пересилають для „Готуйсь” щирі побажання з нагоди Різдва Христового й Нового Року! Братчик **Роман Клос**, сестричка **Орися Сілецька**, новацтво: **Люба Шуя**, **Анна Базурчак**, **Ірена Стеткевич**, **Ірена Салович**, **Ляриса Пацин**, **Стефа Калюшник**, **Роза Химич**, **Роман Любінецький**, **Мікі Любінецький**, **Ігор Стетке-**

вич, Михась Черкас, Зенон Сапович, Е. Білан.

З нагоди Свят щирі побажання для пластового журналу „Готуйсь” пересилають новачки і сестрички гнізда „Українські квіти” з Коговзу, Америка: гніздова Оксана Бачинська, Галя Сидор, Маруся Гарат, Оля Роман, Іванка Сидор, Анна Хомич, Дануся Сушко, Оксана Коновальчук, Діяна Боднар, Ірка Хребинська, Марія Шот, Гаєн Ютука, Кошо Ютука, Оля Дзюба, Марія Тисяк, Ірина Боднар, Христя Мащок, Катруся Ракоча, Слава Левницька, Люба Понтанич, Ліда Семенович.

„З нагоди Різдва Христового й Нового Року переслаємо від нашого новацтва щиро-сердечний привіт та побажання великих успіхів у Вашій, такій важливій і такій корисній праці. **Христос Раждається!**”

За Провід Групи: пластун сеньйор Микола Курчак, за новацтво: Оля Ільницька, роєва роя „Маки”, М. Шпачинська, роєва роя „Дзвіночки”, Славко Курчак, роєвий роя „Соколята”, М. Коханівський, роєвий роя „Карпатські листи”.

Веселих Свят та щасливого Нового Року бажають щиро новачки й новаки станиці Бостон (Америка). Сестрички: Ксеня Дереш, Ірина Музика (Рій „Ластівки”) Леся Васишин (Рій „Зайчики”), братчик Яків Шегрин. На картці підписані такі новаки й новачки: Орися Стан-

чак, Христя Трухан, Христя Гриценко, Дарка Барчин, Оксана Голондзовська, Маруся Федорів, Леся Станчак, Ліля Трухан, Маруся Брикса, Маруся Мельник, Маруся Хром'як, Надя Кавчак, Оксана Струж, Юрій Берегулька, Артик Берегулька, Петро Гриценко, Всеволод Петрів, Ігор Ранюк, Юрко Ранюк, Павло Осадца, Василь Діак, Андрій Діак, Ростик Кондратюк, Роман Панчишин, Олесь Ленів. Та, на жаль, підписали їх усіх братчик і сестричка. І „Готуйсь” дуже затривожений, чому це так, бо всі інші новачки та новаки самі підписуються на бажаннях, і це саме найважлише. Та віримо, що вже при черговій нагоді новацтво з Бостону підпишеться власними руками, щоб так показати всім, як то вони вміють писати рідною мовою.

Далі побажали новачки 28-го гнізда „Перелетні птачки” з Філадельфії.

Новачки, юначки та сестрички з Кентону, Америка, братчик Маріян Маренін з Денверу, Америка, куринь „Хуртовини” — сестрички старші пластунки, що висилають „Готуйсь” кожного місяця, всі Співробітники „Готуйсь”, читачі Аня, Сяня і Андрійко Мостовичі з Луївілл, Ераст і Романа Мрици з Батьками з Торонта, Канада, та Христя Галібей із Шикаго, Америка.

„Готуйсь” дуже дякує всім за цей вияв новацької дружби. Від нього Свята Різдва Христового

стали ще веселіші, а Новий Рік починає він з надією, що новацтво буде й далі його так гарно передплачувати та читати, як досі.

В нас неділя.

Школярі

На снігу та на горі,

На льоду та на ставку,

Чути пісню їх грімку.

Нині свято.

Новаки

Взяли лижви та санки,

Прив'язали ковзани,

Їх не зловиш! — Не гони!

Задзвонив

Великий дзвін:

Веіх до церкви кличе він.

Веі побігли,

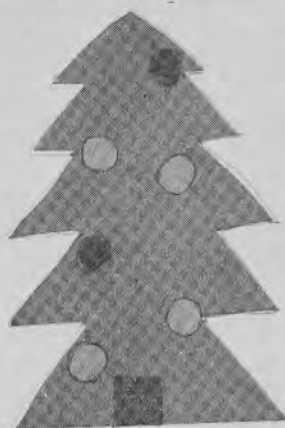
Лиш стоїть

На горбку зі снігу дід.

Такі власноручно зроблені карточки прислали нам:

- 1) „Лисики” з Гамільтону, Канада.
- 2) Христя Галібей з Шикаго.
- 3) „Пташата” з Монтреалу.

РОСТИК І КОСТИК

(Продовження)

— Ти бачиш, що це таке? — вигукнув Костик.

— Правдивісіньке авто! — дивувався Ростик. — Ану, спробуймо, чи обидва вмістимося в ньому!

Відчинили дверцята і всіли. Місця якраз вистачило, й тісно не було.

— Бачиш, — почав Ростик, бо він більше знав про авта. — Тут замок, щоб відчинити мотор, і ключ стримить у замку. Тут ручка, щоб заводити різні швидкості, тут гальма, тут трубка...

Ростик вже хотів затрубіти, але Костик схопив його за руку:

— Пожди! Ніхто в хаті ще не знає, що ми вже знайшли наші дарунки. Наробиш галасу, мама прибіжить із кухні, а тим часом може там щось пригоріти...

— Ну хай буде, — погодився нерado Ростик та став далі розглядати свою машину. — Тут сховок на карти та приладдя. Навіть ручна ліхтарка є в ньому. О, і карта є: карта України. Така, як висить у домівці на стіні гуртка юнаків „Тури”!

Карту зараз схопив Костик та став оглядати.

— Це щось так, ніби нам прийдеться подорожувати по Україні! — промовив ніби до себе самого.

— Навіщо ж інакше сховали б сюди цю карту?!

— Тут швидкомір, тут стрілка, що показує, скільки ще є бензини. Виглядає, що тепер збірник повний... — воркотів Ростик собі під носом. — А це що?! — трохи не викрикнув. — Цього гудзика в батьковому авті напевно нема! Я таки мушу поспробувати!

І поки Костик вспів підняти очі з-над карти, Ростик натиснув незнайомий гудзик. А тоді сталося щось дуже дивне. Мотор загуркотів, колеса почали крутитися, хоч годі було сказати, чи вони справді кудись порушались з місця. Тільки в ухах хлопцям зашумів вітер і перед очима замерхтіли різнобарвні стрічки. Так, неначе тоді, коли дуже-дуже швидко їдеш і перед очима пробігають дерева, хати, придорожні стовпи... Тільки звичайно, що такою швидкістю не дозволили б їхати жодним шляхом.

Вихор був такий сильний, що Ростикове волосся піднялося вгору, мов вінок із пер в якого індіанського ватажка. А карта України вихопилася Костикові з рук. Він скрикнув та хотів її зловити, вихилившись з авта, але її понесло під колеса. Вони вїхали автов на карту. А карта, на диво, стала рости та ширшатися. Та що ще дивніше: там, де були позначені чорними кривульками ріки,

зажурчала правдива вода. Там, де були зелено розмальовані площини, зазеленіли ліси та степи на рівнинах. А там, де барви на карті змінювалися в жовті, помаранчеві й червоні, піднялися височини, а далі й гори.

Тепер вже й вітер ущух і стало настільки тихо, що хлопці могли навіть говорити і почути один одного.

— І що з нами справді сталося? — бідкався Ростик. Там же мама жде і ялинка і Свята Вечеря... А ми їдемо, хто зна, куди!

— Як це так „хто зна?“ — мусів сперечатися Костик. — Їдемо картою України. Я вже здавна про це мріяв, а тут видно такий нам різдвяний дарунок...

Але далі не договорив. Бо ось з ліска, що попри нього проїздили, вийшов величезний звір. Спиною його сягала майже верхівка дерев, а йдучи він торочив їх безпощадно. Звір був подібний до слона, тільки такого великого хлопці не бачили ще в ніодному звіринці. Його ікли були такі довгі, що сягали майже до землі. Недбало розмахуючи хоботом та сопучи, він ішов просто на хлопців. Ростик прискорив біг та щосили крутнув кермою, але авто застрягло в маленькій долині, порослій високою травою (шляху ж не було!) та не хотіло рушити з місця.

— Костику, рятуй! — зверещав Ростик в розпучі.

Мал. Ірка Савойка

— Ага, рятуй! Це ти знаєш, як орудувати цією машиною! — розлютився Костик, найбільше тому, що сам не знав, що йому робити.

А Ростик не дармував: затрубів з усіх сил, потім засвітив всі світла, але звір і оком не кліпнув, а все наближався та наближався. Здавалося, що ось-ось роздавить все авто своєю волохатою лабою. І тоді Ростик рішився на останній засіб: натиснув „чарівний“ гудзик.

(Продовження буде)

РОЗГАДКИ ЗАГАДОК

Новачка **Люба Кос** із Філядельфії прислала дуже добру розгадку „Поучення дітям” Володимира Мономаха із жовтня минулого року. Ця розгадка прийшла ще перед тим, як ми помістили її у грудні. До того Любця ще пише, що дуже любить читати „Готуйсь” та оглядати ілюстрації, бо вони дуже цікаві й повчальні. Дякуємо Любці!

Новак **Славко Курчак** із Гемпстеду, Америка, та рій новачок „Жайворонки” з Монтреалу, Канада (за підписом **Люби Гумєнюк**, новачки із цього роя) відгадали добре хрестиківку із листопада минулого року:

П о к р о в
Л е л е к и
А н а н а с
С о л і с т
Т р у б к а
О с т р і в
В і т р я к
А б е т к а

Разом: **ПЛАСТОВА ВИСТАВКА**, яка найбільше подобалася чужинцям на Джемборі, в українському підтаборі.

Новачка **Марійка Ратич**, **Ліда Сум** із Філядельфії та **Наталія Мигаль** з Оттави, Канада, добре „перехитрили Хляпа” та розгадали, які це книжечки приніс новакам Святий Микола: „Віда навчить” — Лесі Українки

„Лис Микита” — Івана Франка
„Ростикова казка” — Лесі Храпливої

„Казка про трьох ведмедиків” — Ірини Наріжної

„Переполох” — Романа Завадовича

„Денник Ромця” — Іванни Савицької.

Всі новачки розгадали добре, але Марійка із роя „Журавлі” подала ще теж, хто написав ці книжечки.

Новачка **Аріядна Манило** з Монтреалу, з роя „Жайворонки” пише:

Дорогий „Готуйсь”!

Пересилаю для розваги новацтву загадку-хрестиківку:

X — — — — —
— X — — — — —
— — X — — — — —
— — — X — — — — —
— — — — X — — — — —
— — — — — X — — — — —
— — — — — — X — — — — —

Одиниця часу.

Той, хто править державою.

Назва зброї.

Місто в Галичині.

Примусова робота, що її виконували українські селяни для чужих панів.

Посудина на дьоготь, що ним мастили колеса у возах.

Передмістя Києва.

Букви на місці хрестиків дадуть назву острова на Дніпрі, де була колись Запорізька Січ.

Для вивчення слів, що їх часто вживається осінню, подаю:

межа — ridge, balk — der Balken
рілля — field, soil — der Acker
стерня — stubble field —

der Stoppelfeld

моріг — lawn — der Rasen

іней — hoar frost — der Reif

А ось мій віршик:

Летять пташки понад моря,
Летять у тепліші краї,
Стирають свої крильцята,
Щоб дістатись до берегів.

Якщо це все підходить для „Готуйсь”, то прошу ласкаво помістити.

Аріядна Манило, новачка

Як бачите, „Готуйсь” містить це все, і радіс, що Аріядна не лиш розв’язує загадки, але і укладає їх. Коли вона зуміла їх скласти, то й Ви певно зумісте їх розгадати та пришлете розгадки якнайшвидше!

Гостина Святого Миколая у новоствореному гнізді новачок „Українські квіти” в Коговзі, Америка.

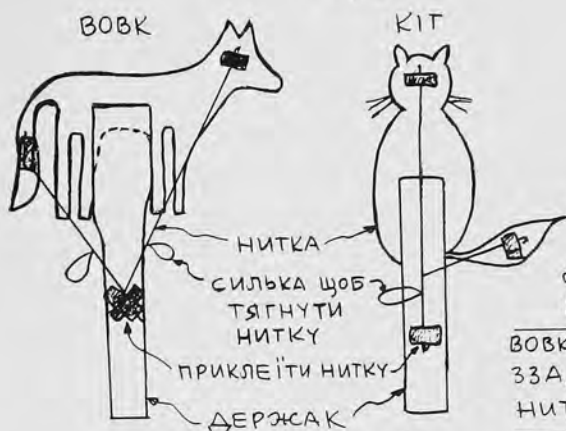

Різдвяна Свічка новацтва у Бронксі, Америка, минулого Свят-Вечора.

НОВАЦЬКИЙ ТЕАТР

НОВАЦЬКИЙ ЛЯЛЬКОВИЙ

ТЕАТР
спосіб I/2

НОВАКИ (-ЧКИ)
РИСУЮТЬ ВОВКА
Й КОТИКА НА
ПАПЕРІ АБО КАРТОНІ
ТА ВИТЯВШИ ЇХ,
ПРИКЛЕЮЮТЬ
ДЕРЖАК ІЗ ТВЕРДОГО
КАРТОНУ

ВОВК І КОТИК Є ПОКАЗАНИ
ЗЗАДУ ЩОБ БУЛО ВИДНО
НИТКУ І ЯК ПРИКЛЕЄНА

НОВАКИ
ДИВЛЯТЬСЯ
НА СЦЕНУ

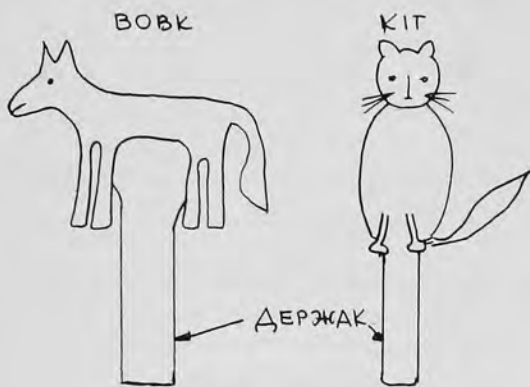
РОЛІ Є ПРИЧЕПЛЕНІ
ЩОБ НОВАКИ МОГЛИ
ЧИТАЮЧИ ГОВОРИТИ Й

ПОТЯГАТИ ЗА НИТКУ

ЩО ОЗНАЧАЄ
РОЗМОВУ

Поки ще зима, новацтву не так часто можна гратися поза домі-
кою, надворі. Та новаки вміють і в домівці придумати собі гарну й ці-
каву забаву: новацький театр. Братчик Денис подав нам аж два різні

НОВАЦЬКИЙ ЛЯЛЬКОВИЙ ТЕАТР СПОСІБ I/1

НОВАКИ (-чки)
РИСУЮТЬ ВОВКА
Й КОТИКА НА
ПАПЕРІ ЧИ КАРТОНІ,
ТА ВИТЯВШИ ЇХ,
ПРИКЛЕЮТЬ
ДЕРЖАК ІЗ КАРТОНУ

НОВАКИ ДИВЛЯТЬСЯ НА СЦЕНКУ

НОВАКИ ПОЗА
СЦЕНОЮ ДЕРЖУЧИ
ВОВКАТА КОТИКА
ГОВОРЯТЬ ЧИТАЮЧИ
З ПАПЕРУ.
ПОСТІЙНИЙ РУХ
ТВАРИНОЮ ОЗНАЧАЄ
ГОВОРЕННЯ

КАРТОН АБО
ПРОСТИРАЛО
ПРИКРІПЛЕНЕ ДО
КРИСЕЛ
ПРОСТИРАЛО РІВНОЖ
МОЖНА ПРИКРІПИТИ
В ДВЕРЯХ ЩО
ТВОРЯТЬ СЦЕНУ

способи, як вивести байочку „дідуса Кенира” — письменника Леоніда Глібова. Подав нам і саму цю байочку, щоб її не треба було далеко шукати. Хоч цю байочку можете знайти і в книжечці, що зветься „Байки Леоніда Глібова”. Її можна дістати в наших книгарнях.

Так отже пригляньтеся добре цим образкам та спробуйте самі намалювати цих звірів і дати виставку. Так можете представляти теж і всі інші казки та байки, що їх самі знаєте, чи що вчитаете у книжечках. А потрібних до цього „артистів” — звірів чи людей — знайдете на образках у книжках, щоб відрисувати. Якщо такий театр вдасться, пришліть обов'язково його світлину до „Готуйсь”.

Л. Глібів

В О В К І К І Т

В село із лісу вовк забіг.

Не думайте, що в гості, браття! Ні, в гості вовк не забіжить.

А він прибіг, щоб денебудь сховатись: поганий люд з собаками настиг.

І рад би вовк в які ворота скочити, та лишенько йому: куди не поглядить, усюди вовченька недоленька морочить. Ворота всі кругом заперті, а дуже вовкові не хочеться умерти.

Коли глядять, на загороді кіт сидить, на сонечку мурликає-дрімає.

Підскочив вовк і до kota мовляє:

— Котусю-братіку! Скажи мені скоріше, хто із хазяїнів усіх отут найліпший? Я хочу попрохати, щоб хто мене сховав на цей недобрий час. За мною то женуться! Котусю-братіку! Куди ж мені сховатись?

— Проби мерщій Степана. Він добрий чоловік, — кіт вовкові сказав.

— Та я у нього вкрав барана.

— Ну, так навідайсь до Дем'яна.

— Е, і Дем'яна я боюсь: як тільки повернусь, він і згадає по-росятко.

— Біжи ж, аж ген живе Трохим!

— Трохим? Боюсь зійтися з ним: з весни ще злий він за агнятко!

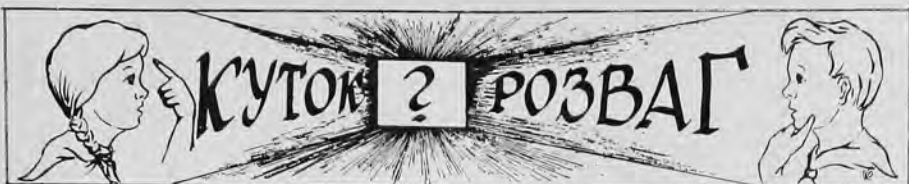
— Погано ж! Ну, а чи не прийме Клим?

— Ох братіку! Теля я в нього з'їв!

— Так бачу, ти усім тут добре надоїв, — кіт вовкові сказав. — Чого ж ти, братіку сюди і забігав?

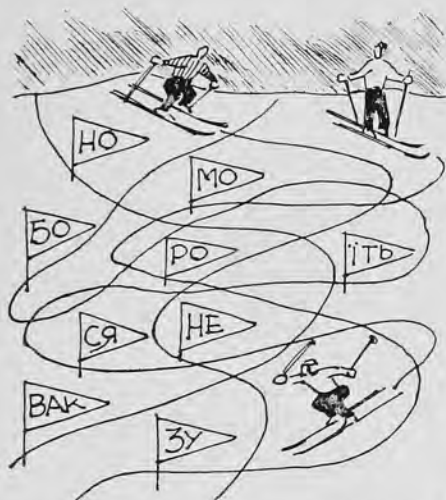
Ні, наші козаки ще з розуму не впали, щоб вовка від біди сховали! І так ти сам себе вини: що братіку, посіяв, те й пожни!

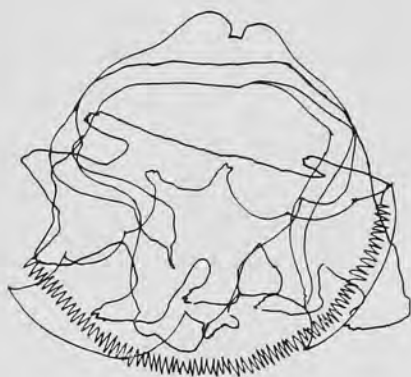
НОВАКИ-ЛЕЩЕТАРІ

З засніженої гори мчаться новаки-лещетарі. Вони вміють так добре з'їздити, що об'їздять усі застромлені прапорці та не перевернуть ніодного. Якщо Ви правильно проїдете їх слідами, то відчитаете на прапорцях новацьке зимове гасло.

ЗВІРІ, ЩО СПЛЯТЬ ЗИМОЮ

Коли настає зима, багато звірів засипляє і прокидається тільки весною. Згадайте п'ять таких звірят, що пересипляють зиму. Їх обриси (контури) зможете розпізнати на цьому малюнку, коли розглянете його докладно.

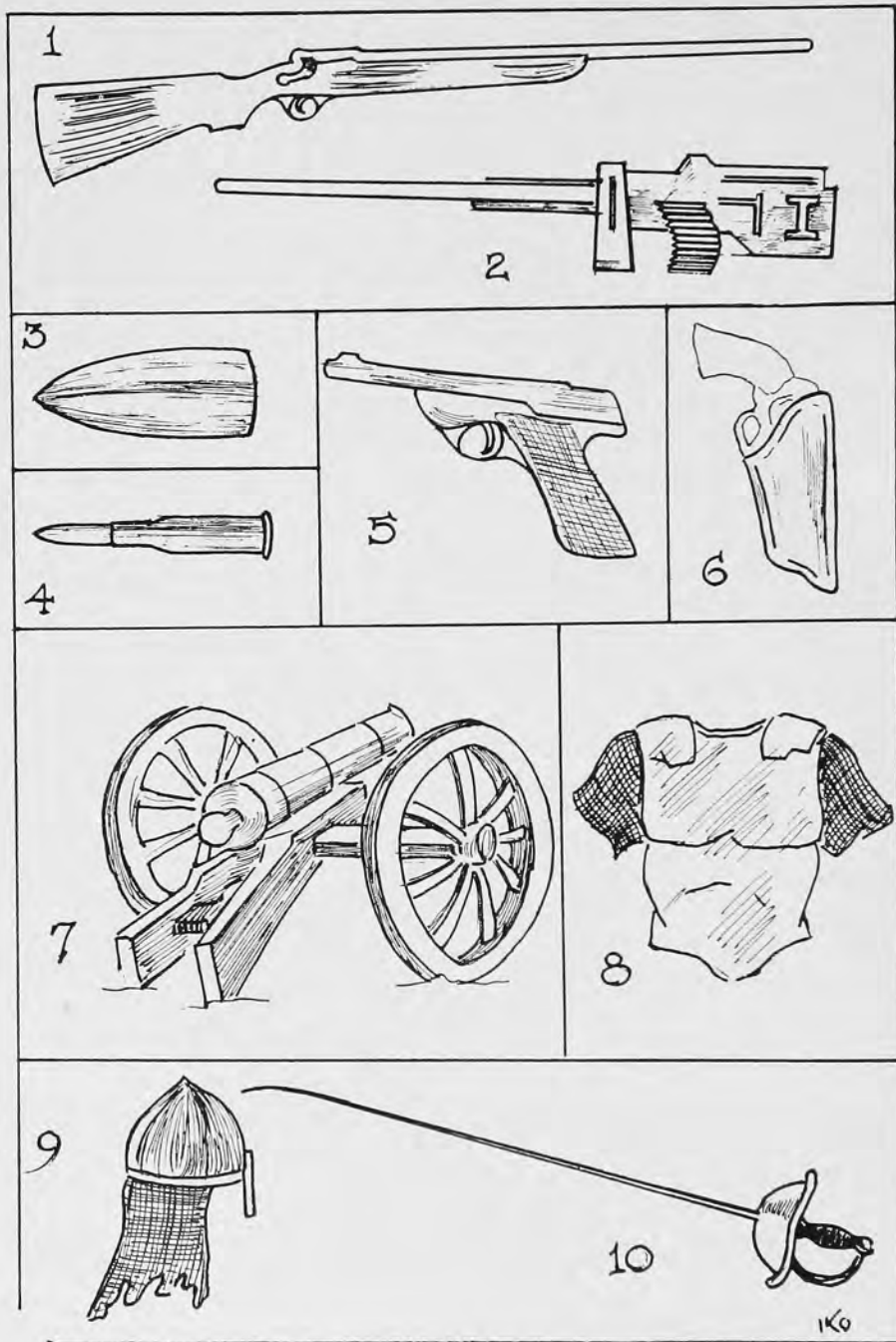

ЗИМОВІ ЗАГАДКИ

- 1) Як цей білий цукор зветься, що зимою із хмар трясеться?
- 2) Хто це він, скажіть ви, діти, що без фарб малює квіти?
- 3) У воді не тоне, у вогні не горить, що це?
- 4) Зимою біжать, літом сплять?
- 5) Дві дощечки, дві сестри, несуть мене із гори?

(Подав братчик Ірко)

„ГОТУЙСЬ” ВИБИРАЄТЬСЯ НА ВІЙНУ

Покищо ще не на правду. Але про війни, про славних воїнів-дружинників, про відважних козаків, про Січових Стрільців та повстанців Ви всі любите читати. Також радо читаєте і про чужинних лицарів, як Вільгельма Теля, Робіна Гуда чи лицарів короля Артура. В усіх книжках знайдете назви різних родів зброї — чи старинної, чи зовсім новітньої. Звичайно, що кожна ця зброя має свою українську назву. Розгляньте цей список, прирівняйте до образків та тоді побачите, чи знаєте Ви всі ці слова, що тут виписані. А якщо не знаєте, як назвати українською мовою ще іншу зброя, присилайте свої питання до „Готуйся”, а ми Вам радо відповімо.

Кріс, рушниця — rifle, shot gun — das Gewehr

Скоростріл, кулемет — mashine gun — das Maschinengewehr

Набій — cartridge, shell — die Patrone, die Ladung

Пістолет, револьвер — gun, pistol — die Pistole

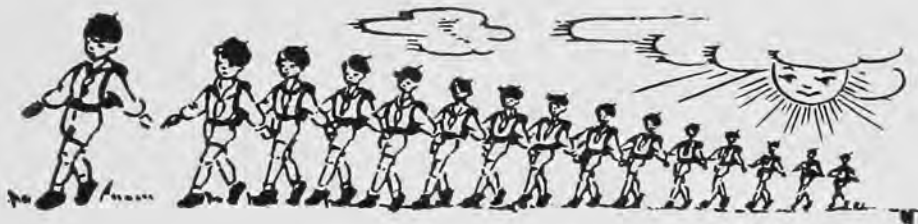
Кобура — holster — die Pistolenhalfter

Гармата — cannon, gun — die Kanone, das Geschütz

Панцер — armour — der Harnisch

Шолом — helmet — der Helm

Шпада — toil, rapier — der Degen

НАШ КАЛЕНДАРЕЦЬ

Як бачите, в лютому зазначені два свята старого стилю і одно нового. Дня 12 лютого припадає свято Трьох Святителів: Івана Золотоустого, Григорія Богослова та Василя Великого, а 15 лютого „Стрітєння Господнє” в пам'ятку того, як Мати Божа та Святий Йосип принесли малого Ісуса у храм. За новим стилем це свято припадає на день другого лютого. Біля дати восьмого люто-

го бачите маленький тризубчик. Це пам'ятка того дня 1918 року, коли то на конференції (з'їзді) у місті Бересті представники Німеччини, Австрії, Туреччини і Болгарії визнали самостійність Української Республіки, що була проголошена дня 22 січня. На другий день ці держави підписали мир з Україною, як з окремою, незалежною від нікого державою.

ЛЮТИЙ

НЕДІЛЯ	ПОНЕДІЛОК	ВІСІРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29